To: (10)(2e))[(10)(2e) @minvws.nl]; (10)(2e))[(10)(2e) @minvws.nl]; (10)(2e) ((10)(2e))[(10)(2e) @minvws.nl]; (10)(2e))[(10)(2e) @minvws.nl]; (10)(2e) ((10)(2e))[(10)(2e) @minvws.nl]; (10)(2e) 0(10)(2e) (10)(2e))[(10)(2e) @minvws.nl]; (10)(2e) (SG)[(10)(2e) @minfin.nl]; (10)(2 (10)(2e))[(10)(2e) @minvws.nl]; (10)(2e))[(10)(2e) @minvws.nl]
Subject: Catshuis -deel II

I. Presentatie (10)(2e)

1. Mensen houden vol als ze het begrijpen en zo lang ze denken dat ze zo snel mogelijk hun vrijheid weer terug krijgen. Ze kijken daarbij ook naar elkaar (gekke Henkie syndroom).
Verwachtingen van mensen zullen verder uiteen gaan lopen, ook de mogelijkheden om zich aan de regels te houden (bijv thuiswerken) lopen uiteen. Ook de opvattingen over solidariteit zullen uiteen gaan lopen: 'is mijn kanker minder belangrijk dan jouw Covid'?. Ook steun over regio's (Groningen-Brabant). (VERWACHTINGEN-MOGELIJKHEDEN-MENINGEN)
2. Eenzijdig sturen op de cijfers kan klassieke scheidslijnen verdiepen (eenzaamheid etc). Maar ook nieuwe kwetsbaarheden zullen ontstaan (beide ouders raken baan kwijt).
3. Beroep op cohesie door de overheid zelf. Wanneer gaat de crisiscommunicatie over op normale communicatie? Als 1,5 meter samenleving van langere duur is, helpt crisiscommunicatie niet. Hoeveel variatie is er mogelijk, naar regio en groepen? Ook oppassen met communicatie over het 'nieuwe normaal'. Je kunt nu niet overzien wat over een half jaar normaal is. Gewoon eerlijk zeggen dat dat zo is en dat je dat ook samen moet doen. Vraagt ook om ingewikkelde politieke keuzes.
Let op te snel wegzetten van niet-compliant gedrag als 'hufterigheid'.

Thema's
1. Gezondheid versus economie
2. Verschil te maken per type maatregel (handen schudden)
3. Dreigen met gevaar wordt bot?
4. Kunnen we niet wennen aan (regionale) differentiatie? Uitleggen waarom iets niet kan, maar ook waarom het wel kan en dat dan ook doen (disco's niet en supermarkten wel).

(10)(2e)

Mensen pakken verantwoordelijkheid als ze daar ruimte voor krijgen. Maar er is ook een groep die het cognitief niet pakt en een groep die denkt dat ze hun eigen plan wel kunnen trekken. Vraag is wat doe je dan met de handhaving. Je bereikt dit het beste door te communiceren vanuit welke vrijheden we wel hebben. Niet steeds maar dreigen met gevaar. Raadplegen van experts heeft veel draagvlak gecreerd. Blijven doen maar wel kennisbasis verbreden en ook wel duidelijk maken waar de politieke keuzes zitten en waarom we die maken zoals we ze maken.

II. (10)(2e)

1. Amsterdam is conjunctuurgevoelig, schatting is dat op termijn 375000 mensen zonder werk komt te zitten.
2. 225.000 jongeren, die gaan naar buiten. Vraag is: hoe. Niet: of.
3. Overgroot deel van jongeren woont heel klein zonder balkon. Hier moet echt een oplossing voor komen.
4. Als je gelooft in anderhalve meter samenleving moet je geen openbare ruimte afsluiten, want je hebt die ruimte nodig om afstand te houden. En ook niet zeggen: blijf thuis. We willen naar een samenleving waarin dat niet meer nodig is, maar dat kunnen wij niet alleen. Dat kunnen we alleen maar samen.
5. Aantal groepen heeft echt ademruimte nodig.
6. Meest kwetsbare gezinnen gaat naar vakantiepark in NH. Er zijn ventielen nodig voor de steden. Grote zorgen over het lang binnenhouden van jongeren.
7. Ook zorgen over vrouwen, zijn meer de dupe dan mannen. Zitten meer thuis opgesloten.
8. Versterken normatieve deel van beleid: zorgen voor elkaar.
9. Escalatie in groepen dreigt al. Openbaar bestuur komt tegenover bevolking te staan.
10. Kwetsbaarsten worden onzichtbaar.
11. Doorkijkjes bieden en perspectief.

Volgende pagina verwijderd wegens blanco